

HOOBJERNA

(Saga från England)

Det var en gång en gubbe, en gumma och en liten flicka som bodde tillsammans i ett hus gjort av kålrötter. De hade en liten hund som bara kallades "Hundrackan", men han var nöjd med det ändå.

En bit därifrån hade de gräsliga hoobjerna sitt gryt. De avskydde sina grannar och en natt kom de fram till kålrotshuset och ylade: "Hoobja! Hoobja! Hoobja! Bort med gubben! Bort med gumman! Bort med huset och bort med Hundrackan! Ner med lilla flickan i hoobja-säcken!" Men när hunden hörde detta stack han ut huvudet genom ett fönster och skällde de värsta han kunde. Hoobjerna blev vettskrämda och sprang genast hem till sin håla. Gubben vaknade av oväsendet och tänkte: "Varför i alla dar skäller Hundrackan mitt i natten? Imorgon kväll ska jag stänga in honom i kålrotskorgen!" Och det gjorde han också.

Nästa kväll kom hoobjerna tillbaka och skrek: "Hoobja! Hoobja! Hoobja! Bort med gubben! Bort med gumman! Bort med huset och bort med Hundrackan! Ner med lilla flickan i hoobja-säcken!" Men Hundrackan hörde dem och knuffade, ålade och rullade sig ut ur kålrotskorgen. Sedan satte han skällande efter hoobjerna och jagade dem hela vägen till deras gryt. Gubben vaknade igen och tänkte: "Nu skäller Hundrackan så högt att ingen människa kan sova. Imorgon kväll sätter jag honom i kålrotskorgen och knyter kålrotsrepet omkring!" Och det gjorde han.

Nästa kväll kom hoobjerna tillbaks igen och skrek: "Hoobja! Hoobja! Hoobja! Bort med gubben! Bort med gumman! Bort med huset och bort med Hundrackan! Ner med lilla flickan i hoobja-säcken!"

Men den här gången kunde hunden inte ta sig ut ur kålrotskorgen, så hoobjerna rev ner hela kålrotshuset, stoppade flickan i sin hoobja-säck och tog med henne hem till sin mörka håla. Där hängde de upp säcken med flickan på en spik på väggen. Sedan gick de fram en efter en, krafsade på säcken och skrek ”Se hit! Se hit! Se hit!” Vem vet varför de gjorde så, ty hoobjer är märkliga varelser. Sedan gick de alla och lade sig och sov till nästa kväll, eftersom hoobjer hatar dagens solljus.

Under tiden hade gubben och gumman flytt från sitt rasade kålrotshus. När de märkte att de var ensamma stannade de och undrade: ”Var är lilla flickan och Hundrackan?” Så kom de ihåg att Hundrackan var instängt i kålrotskorgen. De sprang genast tillbaka och släppte ut hunden, men flickan kunde de inte hitta någonstans. Då förstod de att hoobjerna måste ha tagit henne.

Men lilla Hundrackan spårade dem med sin nos och framåt morgonen kom de fram till hoobjernas håla. Inifrån hålan kunde de höra någon gråta och när gubben stack in huvudet kunde han se hur stora tårar droppade från en säck som hängde på väggen. Han drog ut säcken och öppnade den och genast tittade lilla flickan fram. Alla blev förstås väldigt glada, men så tänkte gubben efter. ”Om vi bygger upp vårt kålrotshus kommer hoobjerna igen!” Så han och lilla Hundrackan gick ner i hoobjernas håla. ”Lilla Hundrackan, hoppa ner i säcken”, sa gubben och det gjorde hunden. Sedan hängde han upp säcken på väggen och gick ut till gumman och flickan.

Samma kväll när hoobjerna vaknade gick de bort till säcken, krafsade på den och skrek ”Se hit! Se hit! Se hit!” Sedan plockade de ner säcken och öppnade den... Men då hoppade lilla Hundrackan ut och åt upp dem allihop! Så nu finns det inga fler hoobjer.

SLUT!